

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Adevărul ascuns în ochi

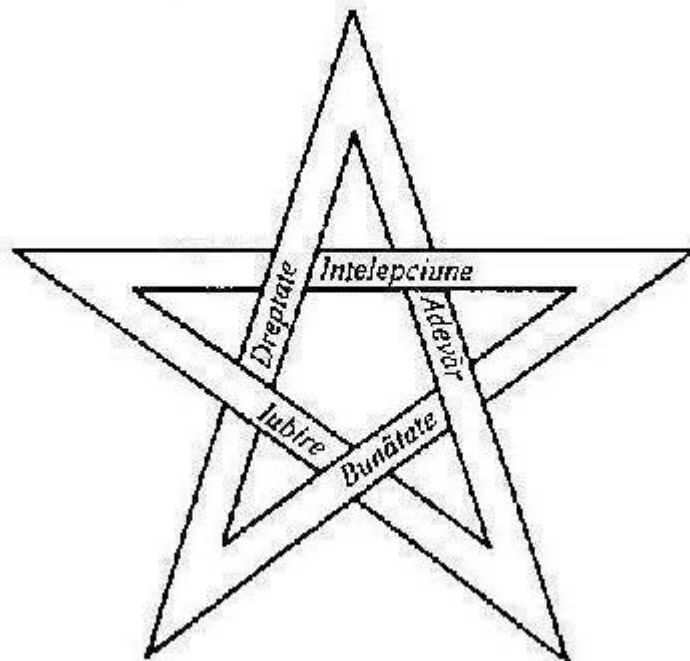
Conferința din 12.02.1938 (Paris)

Conferință improvizată (note stenografiate)

În această seară vom mai studia culorile, dar dintr-un alt punct de vedere decât în conferințele precedente.

Am să vă spun mai întâi câteva cuvinte despre pentagramă, steaua cu cinci colțuri. Maestrul Peter Deunov ne-a repetat deseori că pentagrama este simbolul omului care posedă cele cinci virtuți perfect dezvoltate: bunătatea, dreptatea, iubirea, înțelepciunea și adevărul. Dintr-un alt punct de vedere, pentagrama reprezintă și cele cinci simțuri: pipăitul, gustul, mirosul, auzul, văzul.

Se pot dispune astfel cele cinci virtuți pe pentagramă:

Maestrul ne-a dat de asemenea următoarea regulă: plasează bunătatea ca bază a vieții tale, dreptatea ca măsură, înțelepciunea ca limită, iubirea ca desfătare și adevărul ca lumină. Dacă reflectezi la sensul acestor sfaturi, le vom găsi foarte adevărate.

Bunătatea este o bază pe care trebuie să se așeze totul. Deși edificiul este frumos și inteligent, dacă bunătatea nu îl susține, el se va prăbuși.

Dreptatea este o calitate care dă adevărata măsură a lucrurilor, ea ne permite să le distingem și să le apreciem.

Iubirea este cea care dă savoare vieții. Chiar dacă posedăm mari bogății, cunoștințe intelectuale și glorie, fără iubire viața ne pare insipidă.

Înțelepciunea este o limită, cea care ne permite să apărăm calitățile bune pe care ni le-a dat Dumnezeu împotriva acțiunii forțelor negative și a tuturor dușmanilor vizibili și invizibili. Dacă înțelepciunea lipsește, animalele vor pătrunde și vor devasta grădina vieții noastre.

Adevărul este lumina care ne luminează calea. Fără el ne aflăm în plin întuneric, în minciună și greșeală.

Cele cinci virtuți sunt necesare pentru buna noastră dezvoltare. Din nefericire, foarte puțini oameni cunosc actualmente legătura existentă între virtuți și organismul uman. Adevărata știință stă cu toate acestea în cunoșterea acestei legături, la fel ca toate succesele, toate reușitele din viață. Bunătatea este legată de picioare, dreptatea de brațe și mâini, iubirea de gură, înțelepciunea de urechi și ochii de adevăr.

Cele cinci virtuți sunt de asemenea reprezentate de cele cinci degete de la mână, datorită cărora omul are toate posibilitățile de a acționa, de a crea.

Acum, pentru a reveni la problema culorilor, am să încep prin a vă vorbi despre ochi.

Există multe lucruri de spus despre ochi. Știți poate că există o știință, iridologia, după care se poate, prin cercetarea atentă a irisului ochiului, să se descifreze toate bolile prezente sau trecute. Prin această observație se poate recunoaște chiar dacă vă lipsește un singur dinte. Fiecare organ este reprezentat în ochi, chiar și ochii.

Schematic, ochiul este un cerc în centrul căruia se găsește, irisul . Cercul cu punctul central este de asemenea simbolul soarelui. Pentru astrologi, ochiul drept este legat de soare, ochiul stâng de lună, și dacă în horoscop soarele și luna sunt rău aspectate, ochii vor suferi fie datorită unui accident, fie unei boli; aceasta depinde de aspectele planetelor și de casele în care se găsesc ele.

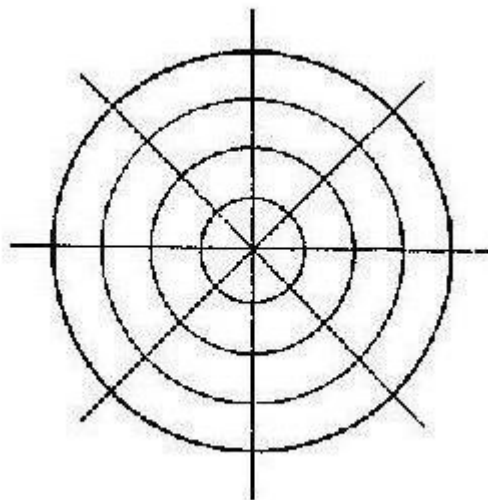
Inițiații au studiat foarte atent toate imaginile naturii; ei au observat toate semnele înscrise pe mână, pe față, pe plante, pe pietre, în aștri, și au rezumat anumite descoperiri ale lor în semnele astronomice. Voi încerca astăzi să vă explic deci profunzimea simbolului ochiului și vă cer numai puțină răbdare. Când întâlniți pe stradă un artist care pictează un tablou, vedeți prima dată niște linii și pete de culoare ce vă par lipsite de sens. Dar dacă continuați să îl priviți pictând, vedeți cum liniile se întâlnesc încet-încet, culorile se armonizează, și în sfârșit tabloul vă apare clar. Ei bine, sunt în fața voastră ca și pictorul de pe stradă. Aveți deci puțină răbdare și, pentru moment, mulțumiți-vă să priviți una după alta liniile ce le trasez în fața voastră.

Din timpuri foarte îndepărtate, oamenii au folosit imagini și simboluri pentru a exprima adevărurile cele mai profunde, dar pentru a putea interpreta aceste imagini și simboluri trebuie să le însuflețim, să le insuflăm spiritul; aceste simboluri reprezintă niște realități vii care se află în noi, și ele nu semnifică nimic atât timp cât ne mulțumim să le studiem din afară. În antichitate, Maeștrii își puneau discipolii în fața unor figuri geometrice (de exemplu, cele care constituie acum cărțile de Tarot), iar discipolii trebuiau să le însuflețească, adică să le găsească sensul și aplicarea în viața însăși. Astfel, dacă putem găsi sensul profund al formei gurii cu limba, cel al urechilor noastre cu organul Corti, și cel al ochilor noștri, vom descoperi o știință extraordinară.

Simbolul ochiului este reprezentat peste tot: în domeniile fizic, matematic, astrologic, botanic, alchimic, mineral, vegetal, animal, uman, și trebuie să încercăm să îl descoperim. V-am spus deja că, din punct de vedere astrologic, este simbolul soarelui; dar de ce se desenează cu un punct în centru? Cercul este simbolul universului, al Ființei Supreme, iar punctul reprezintă manifestarea sa. Cercul fără punct este reprezentarea Ființei Supreme nemanifestată, absolută; dar când cercul are un centru, el reprezintă Ființa Supremă în stare de manifestare (a se vedea conferința: „Cercul: centrul și periferia”. Opere Complete, vol. 8).

Dacă privim acest simbol din alt punct de vedere, vedem că este imaginea celulei: punctul central este nucleul; spațiul dintre centru și periferie este protoplasma, iar cercul reprezintă membrana. Principiul masculin se manifestă întotdeauna prin niște radiații rectilinii, iar principiul feminin prin niște unde circulare. Electricitatea se propagă în linie dreaptă, în timp ce magnetismul formează unde circulare. În înaltul munților, unde circulă curenți electrici, acești curenți care sunt paraleli cu solul dezgolesc complet pământul și rocile omorând

întreaga vegetație. Din contră, pe câmpii, unde se manifestă magnetismul, vegetația este îmbelșugată. Regăsim aceleași legi pe chip: toate formele alungite și rectilinii sunt modelate de electricitate; toate formele rotunjite sunt modelate de magnetism. Principiul masculin, care lucrează în natură, creează toate liniile drepte, în timp ce principiul feminin creează toate liniile curbe. Simbolul reprezentând aceste două principii în acțiune în univers este soarele care se manifestă prin niște raze ieșite din centru și niște cercuri concentrice ce se propagă din centru până la periferie. Se regăsește această figură în tăietura trunchiului unui copac unde lucrează în același timp principiile masculin și feminin.

Dar să revenim la ochi. Știți că în întuneric pupila se dilată, în timp ce la lumină ea se contractă, mai mult când lumina este mai intensă. Aceste mișcări de dilatare și contractare se fac după niște linii circulare. Atunci când pupila este complet contractată, imaginea ochiului este chiar simbolul soarelui.

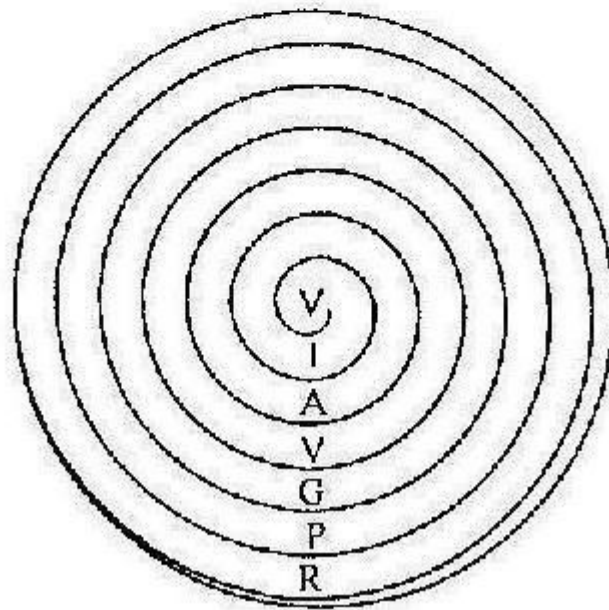
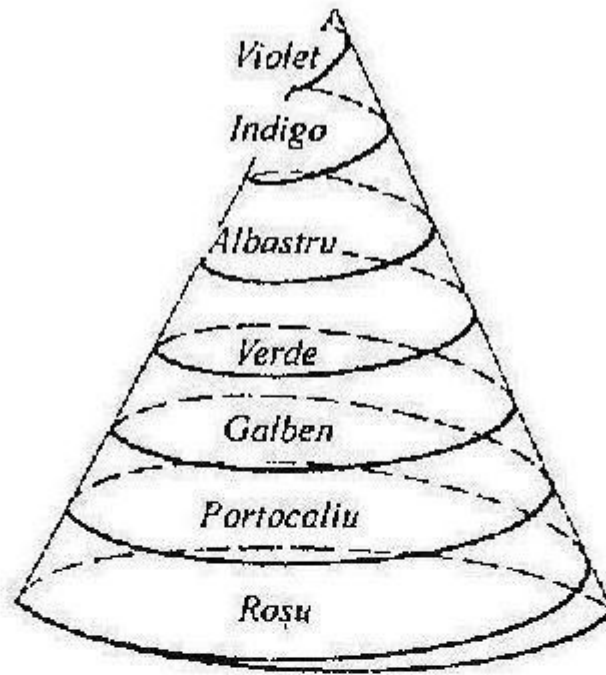
Dacă ne situăm în punctul de vedere alchimic, acest simbol ☉ reprezintă aurul. Aurul este un metal nobil care rezistă la oxidare, este o condensare a razelor solare, iată de ce, omul resimte instinctiv dorința aurului: din cauza legăturii sale cu soarele. Razele soarelui străbate spațiul, pe urmă pătrund în pământ unde anumite creaturi din natură primesc această forță și fabrică aurul care nu este în realitate decât o condensare de energie solară. Omul care posedă mult aur este bogat și stimat în lume. Dar nu este de ajuns să se posede aur în exterior, trebuie deopotrivă să posedăm aur în interior, fiindcă acest aur ne permite să rezistăm la boli, la suferințe, la descurajare. Astăzi nu vă voi mai

spune nimic în plus despre această problemă; las fiecăruia libertatea să creadă sau nu cuvintele mele (a se vedea: „Aurul și lumina”. Opere Complete, vol. 25, cap. V).

Din punct de vedere geometric, simbolul \odot este proiecția unui con. V-am explicat deja că fiecărei culori îi corespunde o undă de frecvență, cu atât mai ridicată, cu cât se apropie de violet. Culorile spectrului se succed fără întrerupere și, de exemplu, nu se știe unde se termină galbenul și unde începe portocaliul. Putem spune fără să ne înșelăm: iată galbenul, iată portocaliul, dar dacă încercăm să găsim limita între cele două, este absolut imposibil. Așa se întâmplă în numeroase domenii unde nu putem nici să găsim, nici să fixăm limita lucrurilor. Evident, dacă privim puțin mai departe și din afară, putem spune: „Asta e bine, asta e rău...”. Dar încercați să găsiți limita dintre cele două, nu veți putea, și nimeni nu poate. Se poate spune numai că răul este latura inferioară și binele este latura superioară, dar se trece insesizabil de la unul la celălalt. Nici pentru suflet și corp nu este posibil să se distingă unde se termină corpul și unde începe sufletul. Și cum să fixăm limitele corpului eteric, astral și mental ? Ele sunt de natură diferită, toată lumea este de acord asupra acestui aspect, dar nimeni nu poate spune cum sunt legate ele, nici să se precizeze ce relații unesc procesele de transformare ale sufletului cu acelea ale corpului fizic.

În toate domeniile, totul progresa insesizabil de jos în sus, și trebuie să ne bucurăm, fiindcă aceasta ne permite să urcăm treptele până în vârf. Ni se întâmplă câteodată să urcăm în paradis: suntem fericiți, încrezători, dar câteodată ore mai târziu ne prăbușim și ne simțim în infern: totul este tristețe, suferință, disperare. Vom vedea mai târziu cum putem urca și coborî pe această scară de vibrații: scara lui Iacob.

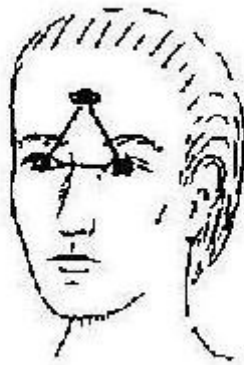
Lungimile de undă ale vibrațiilor luminoase formează o înșiruire continuă mergând de la cele mai mari (roșu) la cele mai mici (violet) și, lumina posedând simetria de revoluție în jurul direcției de propagare, lanțul pe care îl formează succesiunea acestor vibrații este o spirală conică.

Vârful conului care este echivalentul centrului cercului corespunde unor vibrații de lungimi de undă scurte, deci frecvențelor celor mai ridicate. În acest punct se găsește pacea spirituală, care nu este inerție, o absență de mișcare, ci stare de vibrații intensă în sânul căreia se realizează activitățile cele mai sublime. În această pace se manifestă spiritul în deplinătate. Conul este simbolul

soarelui, este deopotrivă și al vârfului. Inițiații au ascuns aici mari secrete. Cel care urcă panta unui munte fizic sau spiritual înțelege simbolul soarelui; privirea sa cuprinde de sus întreg spațiul. Din punct de vedere astronomic, soarele este punctul culminant al universului nostru. Tot ce este bun ne vine de la soare. Dumnezeu se manifestă prin intermediul soarelui și ne trimite binecuvântările sale.

Ochii sunt legați de adevăr. Iisus spunea: „De va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat”. Evident, Iisus nu se referea la ochii fizici, ci la ochiul spiritual, al treilea ochi, ochiul mistic datorită căruia putem pătrunde lumea vizibilă și lumea invizibilă (a se vedea conferința: „Prea fericiți cei cu inimile curate...” - Opere Complete, vol 7). Cei doi ochi ai noștri și al treilea ochi formează un triunghi, o prismă, datorită căreia curenții care ne străbat ne întăresc aura și o fac sensibilă la lumea divină. Dacă pentru moment majoritatea oamenilor nu primesc lumina decât prin ochii fizici, este din cauză că al treilea ochi le este obturat de niște gânduri și sentimente inferioare care îi împiedică să perceapă curenții veniți de înalt; în schimb, ei primesc curenții negativi pe care nu îi pot evita pentru că nu au pregătit în ei înșiși nici o protecție împotriva lor.

Cel de-al treilea ochi este ca o antenă ce permite captarea mesajelor venite din toate regiunile universului. Putem să ne exersăm în fiecare zi concentrându-ne asupra acestui ochi. Este un exercițiu bun ce ne permite să avem acces la un plan mai înalt de unde avem o altă viziune asupra lucrurilor.

Să ne închipuim două persoane situate una în interiorul și alta în exteriorul unei sfere. Cea care este în interior spune că sfera este concavă, cea care este la exterior spune că sfera este convexă, și ele se ceartă, fiecare menținându-și punctul de vedere. Aceste două persoane sunt știința și religia; știința care

privește lucrurile din afară spune că universul este convex, iar religia care le privește dinăuntru susține că este concav... Dar iată că sosește o a treia persoană care spune: „Amândouă aveți și nu aveți dreptate: universul nu este nici concav, nici convex, este și unul și altul în același timp”. Iar această a treia persoană care a putut să atingă un alt plan vede lumea în același timp din afară și dinăuntru. Ochiul interior sesizează simultan cele două aspecte ale realității; trebuie să ne dezvoltăm intuiția pentru a putea cunoaște în același timp interiorul și exteriorul lucrurilor.

Latura exterioară este domeniul intelectului; latura interioară este cea a inimii, a sentimentului. Când observăm lucrurile din punct de vedere intelectual, le clasăm, le analizăm, dar nu le simțim. În timp ce, dacă observăm din punct de vedere al sentimentului, suntem mișcați, impresionați, dar nu le cunoaștem aspectul exterior, obiectiv. Nici subconștiința, nici conștiința de sine nu pot să ne arate întreg adevărul; numai supraconștiința sau conștiința cosmică este capabilă de aceasta. Subconștiința își extrage de fapt forțele și cunoștințele din profunzimea creației unde se găsesc rădăcinile, instictele ființei umane; în timp ce conștiința de sine și le ia din contururile, din aparența lucrurilor. Numai un al treilea punct de vedere, care le reunește pe primele două, oferă cunoașterea totală a realității. De acum încolo trebuie ca oamenii să învețe să privească din acest al treilea punct de vedere. Toți au, mai mult sau mai puțin, niște idei preconcepute în opiniile lor și nu este de mirare că în aceste condiții comit greșeli. În funcție de gusturile și tendințele sale, fiecare vede numai un aspect al realității; iată de ce este atât de dificil pentru toți să se înțeleagă și să trăiască în armonie.

Să revenim însă un moment asupra diferitelor stări ale conștiinței care poate nu sunt încă niște noțiuni foarte clare pentru voi. Pentru a înțelege această problemă, vă va ajunge un exemplu foarte simplu. Imaginați-vă că primiți o lovitură atât de violentă la cap încât leșinați. Ați căzut într-o stare de inconștiență. Datorită îngrijirilor prietenilor voștri, începeți să vă reveniți, vă mișcați încet fără să deschideți ochii, fără să fiți încă conștienți: sunteți într-o stare de subconștiință. Este exact starea unui om adormit care se agită în somn. După câteva clipe deschideți ochii și vă dați seama că sunteți întinși pe jos, înconjurați de prieteni, dar fără să vă dați seama încă de ceea ce vi s-a întâmplat: este starea de conștiință. Apoi vă reveniți complet și vă amintiți tot ce vi s-a întâmplat: este starea de conștiință de sine. În sfârșit, vă ridicați, vă simțiți restabiliți, știți că prietenii sunt aproape de voi, că aveți încă un viitor în față, și sunteți plini de bucurie, de speranță și recunoștință, mulțumiți Domnului: este starea de supraconștiință.

Starea de inconștientă corespunde regnului mineral, subconștiința, regnului vegetal, conștiința, regnul animal, conștiința de sine, regnul uman și supraconștiința corespunde regnului înțeles care este și cel al Marilor Maestri și al Inițiatilor. Starea de supraconștiință este o stare unde putem sesiza curenții trimiși de Cer și ființele sale de elită, fiindcă pe pământ există niște centre mistice unde bărbați și femei recunoscuți se roagă fără încetare pentru lumina și fericirea lumii. Din nefericire, un foarte mic număr de persoane primesc acești curenți pentru că ele nu lucrează asupra aurei lor care este cel mai bun conductor, antena ce primește aceste unde. Aura este această spirală conică din șapte culori prin intermediul căroră putem să urcăm până la vârf. Conul drept este deci un simbol al ascensiunii către lumea divină. Ca urmare, conul inversat este simbolul lumii infernale pe care a descris-o Dante: cu cât omul este mai vinovat, cu atât mai mult se apropie de baza conului, adică devine mai limitat și suferă. La baza conului, este limitarea completă... Dar nu-mi place să vorbesc despre acest con inversat, pentru că gândindu-te la el ești atras să trăiești stările ce le reprezintă.

Să revenim acum la simbolismul cercului și al punctului central. Eul Superior este punctul care reprezintă centrul cercului, centrul ființei noastre. Este punctul cel armonios. Aici se găsește pacea. În jurul acestui punct totul este în mișcare. Totuși, punctul în sine nu este imobil; el pare imobil pentru că aceste vibrații sunt rapide încât nu îi putem percepe mișcarea. În realitate, pacea este o stare de foarte mare activitate. În cea mai mare parte a timpului, cuvântul „pace” evocă imaginea unui om pe cale să bea și să mănânce la umbra unui copac frumos... Nu, nu aceasta este pacea; pacea este cea mai intensă lucrare ce poate fi înfăptuită în lume. Dacă ne legăm zilnic conștiința de acest punct care se află în noi, în creier sau în plexul solar, vom simți pacea, și nici o dificultate sau neliniște ce o putem avea în viața cotidiană nu ne va atinge cu adevărat. În timp ce, dacă conștiința noastră se găsește în afara acestui punct, rămânem expuși la toate agitațiile și nimic din exterior nu ne poate ajuta.

Eu vă dau aceste câteva explicații pentru a înțelege că noi studiem simbolul magic prin acest simbol al cercului și al punctului central. Multe povestiri inițiatice menționează aceste cercuri pe care magul le trasează în jurul lui înainte de a începe orice operație magică. Aceste cercuri pe care le trasează sunt destinate să îl protejeze de entitățile întunecate care vor să se împotrivescă lucrării sale, iar dacă el iese din acest cerc înainte de vreme, se expune unor mari pericole. Or, acest cerc magic trebuie să îl căutăm mai întâi în noi, și nu afară,

fiindcă totul trebuie împlinit în interior înainte de a fi realizat în exterior. Iată de ce cea mai bună protecție este aura noastră.

Aura este identică atmosferei care învăluie pământul; dacă pământul ar fi lipsit dintr-odată de atmosfera sa, ar rezulta niște cataclisme îngrozitoare. Asemenea planetei noastre, și noi avem o atmosferă ce ne păzește de pericole. În realitate, această protecție este dublă: în planul fizic este pielea; iar în planul psihic este aura. Am să vă dau un exemplu. Închipuiți-vă că v-ați lovit undeva: pielea s-a învinatețit, și dacă vă atinge cineva, strigați. În timp ce, dacă pielea este sănătoasă, nu doare. Ei bine, cu aura este la fel ca și cu pielea; aura reprezintă pielea noastră spirituală...

Sunteți mirați și nu vedeți încă nici o legătură între aură și piele... Dar să trecem repede în revistă principalele funcții ale pielii: ea ne protejează de impurități și șocuri, permite schimbările între corp și lumea exterioară, și în sfârșit este un aparat de sensibilitate care ne arată frigul, căldura etc... Aura posedă aceleași funcții ca pielea, dar la un alt nivel. Dacă ea este puternică, limpede, suntem protejați împotriva accidentelor din lumea psihică, în timp ce, dacă ea este șubredă, ștearsă, cei mai mici curenți negativi o pot străbate pentru a ne face rău și a ne cauza mari suferințe.

Multe persoane se plâng: „Când m-a privit, a fost ca și cum m-a lovit cu un cuțit...”. Dacă ele ar fi lucrat asupra aurei lor, nu li s-ar fi întâmplat nimic. Este foarte important în viață să avem o aură în stare bună pentru a fi protejați (a se vedea conferința: „Aura”, Opere Complete, vol. 6). Am întâlnit multe persoane ale căror probleme de sănătate nu aveau nici o cauză fizică ! Aura lor nu era în stare bună.

A doua funcție a aurei este de a asigura schimburile dintre astrele exterioare și astrele care sunt în noi. Dacă aura noastră este impură, întunecată, ea nu poate sesiza curenții buni, ea nu este capabilă decât să îi capteze pe cei răi. Se spune că există planete benefice și planete malefice... Atunci, de ce o aceeași planetă acționează benefic asupra unora și malefic asupra altora ? Foarte simplu: pentru că acela care nu simte decât niște efecte rele nu are aura pregătită să capteze curenții buni. În realitate, toate planetele sunt benefice, dar acțiunea lor asupra omului depinde de aura sa. Dacă în aura sa se găsesc culori și straturi ce nu permit tuturor virtuților unei planete să pătrundă, curenții pe care planeta îi trimite pe pământ se transformă, se sparg și produc niște rezultate rele în el. În timp ce, dacă aura sa este pură, limpede și puternică, influențele rele sunt neutralizate.

A treia funcție a aurei este percepția a tot ce se află în sufletul celorlalți: datorită ei, putem simți o persoană ca un curent rece ce ne contractă, sau din contră, ca un curent de lumină și căldură care ne dilată și ne bucură, și mai există încă multe alte impresii.

Starea bună a aurei este cea mai bună protecție ce există. Toate perturbațiile produse pe pământ nu ne pot atinge foarte profund dacă avem o aură pură, luminoasă și puternică, fiindcă această aură este ca o barieră de netrecut rezistentă la toate oscilațiile, la toate perturbațiile atmosferice, la ură și la tulburările de tot felul. Înconjurat de așa o aură, omul este ca într-o fortăreață, și când în jurul lui oamenii sunt agitați, tulburați, demagnetizați, el este încă plin de iubire și curaj și se simte locuit de o lumină interioară. Putem crea cu toți în jurul nostru această aură puternică prin practicarea unei vieți pure, prin rugăciune, prin meditație, și mai ales prin exercitarea celor cinci virtuți: bunătatea, dreptatea, iubirea, înțelepciunea, adevărul. Fiecare virtute produce o culoare specială și, toate împreună, dau aurei noastre o bogăție și o splendoare inexprimabilă.

Din punct de vedere filozofic, centrul reprezintă inima. Este interesant de remarcat că, într-un anumit număr de limbi, cuvântul „inimă”, „leu” și „iubire” au aceeași rădăcină. În ebraică la inimă se spune „lev” și la leu „lavi”; în bulgară și rusă, la leu se spune „lev” și la iubire „liubov”, rădăcina care se regăsește în englezul „love”, și germanul „liebe” etc... care semnifică de asemenea iubire. Cunoașteți desigur legătura existentă între iubire și inimă... În ceea ce privește leul, el este semnul zodiacului atribuit în mod tradițional inimii. Simbolul cercului cu centrul său reprezintă deci ochiul, dar și inima care trimite sângele în organism.

Dacă simțim iubire pentru o ființă, vedem în ea niște calități minunate. Dacă pierdem această iubire, nu mai vedem nici una dintre aceste calități, și totuși ființa respectivă rămâne aceeași. Inima este deci cea care ne deschide sau închide ochii. Dacă vrem să ne cunoaștem aproapele, trebuie să avem iubire pentru el. Oamenii vor să cunoască fără să iubească; este imposibil. Nu putem cunoaște ființele decât dacă le facem să se deschidă și să se lumineze datorită căldurii iubirii. Se întâmplă pentru toate la fel în viață. Aici este secretul magic: să iubești. Cărțile ne dau cunoștințe enorme, dar numai iubirea noastră este cea care decide natura dezvăluirii secretelor. Dacă vrem să înțelegem astrologia, trebuie să iubim astrele și ele ne vor vorbi; dacă vrem să știm ce sunt pietrele prețioase, să le iubim pentru că numai iubirea noastră le poate face să vorbească. Cunoștințele nu pot să ne aducă acea fericire și acea împlinire la care inima și

sufletul nostru aspiră. Numai iubirea ne satisface și ne dă fericirea. Solomon cunoștea toate aceste științe, este spus chiar în Biblie că în acest domeniu nimeni nu se compara cu el. Totuși, Solomon a sfârșit prin a spune că totul este deșertăciune. El avea sute de femei pe care le studia foarte bine, dar nu a înțeles iubirea pentru că iubirea nu vine în acest fel.

Există patru modalități de a analiza iubirea: ea se poate mânca, se poate bea, se poate respira, se poate și trăi în ea. Cei care se hrănesc cu iubire rămân în planul fizic, și nu pot fi satisfăcuți pentru că se mulțumesc cu plăceri inferioare. Cei care beau iubirea gustă plăceri mai puțin grosiere, dar sunt încă cufundați în gelozie și satisfacțiile planului astral. Cei care au reușit să atingă regiunile planului mental: anumiți filosofi, scriitori, artiști, respiră iubirea, și iubirea le alimentează fără încetare inspirația. Cât despre cel care trăiește în iubire, în latura subtilă și eterică a iubirii, acesta o posedă ca lumină în spirit, ca și căldură în inimă, și el poate răspândi această lumină și căldură asupra tuturor ființelor care îl înconjoară. Cel care trăiește în această iubire posedă totul.

Iubirea este comparabilă cu apa care curge din munți. Când Hristos a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”, el vroia să spună: „Eu sunt izvorul de unde provine adevărul, eu sunt albia râului unde curge apa, și eu sunt apa însăși care este viața, care este iubirea...”. Izvorul râului este deci adevărul. Calea, albia unde curge acest râu, este înțelepciunea. Iar apa, adică viața, care udă pietrele, plantele și potolește setea animalelor și oamenilor, este iubirea. Trebuie să iubim pentru că iubind lăsăm acest râu, această apă a vieții adevărate, să ne străbată. Atunci când această apă ne străbate, binecuvântările coboară asupra noastră.

Regnul mineralelor este reprezentat în noi de sistemul osos, deci iubind pietrele, ne întărim scheletul corpului. Iubind plantele, ne îmbunătățim sistemul muscular; iubind animalele, ne îmbunătățim sistemul circulator; iubind oamenii, ne întărim sistemul nervos; iubind îngerii, ființele superioare din lumea invizibilă, ne ameliorăm aura, organele noastre spirituale.

Polarizarea se manifestă peste tot în natură. Fiecare lucru are un pol pozitiv și un pol negativ, și în om de asemenea, totul este pregătit pentru ca celulele să se plaseze în mod armonios: polul lor pozitiv în fața polului negativ al celulei vecine, și invers. În această stare ne simțim perfect (fig. 1), în timp ce o perturbație în polarizarea normală a celulelor produce unele indispoziții, boli (fig. 2). Astfel anumite sentimente ca frica, furia, ura, deranjează brusc organizația armonioasă a particulelor. Câteodată lucrați liniștiți și deodată, fără nici o

cauză aparentă, vă simțiți foarte slăbiți. A trecut un curent ce v-a perturbat magnetismul sau v-ați gândit în mod inconștient la ceva care a tăiat legăturile.

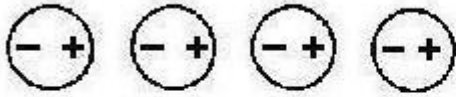

Fig 1

Fig 2

Curentul care ne străbate trebuie să magnetizeze celulele în așa fel încât să le polarizeze în mod convenabil. Iată de ce se utilizează magnetismul pentru vindecarea anumitor boli. Dar dacă un magnetizor operează fără să știe bine ce face, lasă bolnavului senzația că este mai obosit ca înainte. Pentru a magnetiza ființele, trebuie să fii neprihănit și plin de iubire; iată magnetizarea veritabilă.

Putem de asemenea să ne magnetizăm pe noi înșine zilnic, făcând de exemplu exercițiile de gimnastică ce vi le-am arătat. Poate că unii dintre voi vor simți o anumită teamă și vor spune: „Această metodă este bună pentru orientali, dar nu și pentru occidentali”. Vă voi răspunde că aceste metode au fost încercate și experimentate. Anumite practici orientale pot fi funeste (Funest = trist, funebru, sinistru) pentru occidentali, dar exercițiile arătate sunt simple și asimilabile pentru toți fără vreun pericol, așa cum sunt pâinea, apa și aerul.

Cea mai bună modalitate de a ne conserva însă magnetismul este a ne lăsa pătrunși numai de niște elemente armonioase, de aceea trebuie să evităm pe cât posibil să ne lăsăm antrenați de stări pasionale. V-am vorbit deja de acea frontieră ce o avem în noi, diafragma, care stabilește o separare între stomac, intestine, organele genitale pe de o parte, și plămâni, inimă și creier pe de altă parte. Într-un plan mai subtil, plexul solar (despre plexul solar, citiți: „Misterele celor doi pești și a celor cinci pâini” și „Picioarele și plexul solar”, Opere Complete, vol. 6) este cel care joacă rolul de frontieră. Trebuie s-o știți cu scopul de a-l pregăti să-și asume într-adevăr acest rol, în caz contrar toate elementele negative produse de pasiunile noastre ne vor invada mentalul. Cel care a învățat să-și întărească plexul solar poate să se protejeze de tot felul de neplăceri, și special dacă a lucrat de asemenea să-și purifice sângele, fiindcă un

sânge pur poartă în el niște elemente capabile să regenereze organismul. Nu cunoaștem încă toate posibilitățile plexului solar pentru că gândurile, sentimentele și faptele noastre, perturbându-ne polarizarea celulelor, nu încetează să îi limiteze acțiunea. Vom avea un plex solar activ și puternic numai dacă vom atrage în noi particule pure, luminoase ce îi vor întări puterea de protecție.

Unul din mijloacele cele mai eficace pentru atragerea acestor particule este iubirea, iubirea dezinteresată pentru toți oamenii, gândindu-ne că sunt frații noștri și că trebuie să îi ajutăm fără a aștepta cea mai mică recompensă. De ce? Pentru că noi avem deja recompensa; este acea dilatare interioară, acea căldură, acea inspirație ce ne copleșește atunci când iubim. Aici se află o mare recompensă: nu există una mai mare în viață. Gândurile noastre sunt atunci ca un râu, ca un izvor de apă vie. Oamenii caută întotdeauna recompense, dar cel care a înțeles secretul iubirii nu caută recompense; el oferă gratuit pentru că trăiește fără încetare într-o fericire ce depășește orice imaginație. El înoată în bucurie, radiază, și astfel câștigă încrederea multor prieteni. Unde găsiți mai mare recompensă ca aceasta? În timp ce, aceia care se angajează în certuri și discuții interminabile pentru cele mai mici lucruri nu pot calcula pierderile și pagubele ce urmează: ei își pierd liniștea, bucuria, sănătatea și prietenii.

Eu știu că foarte puțini mă vor înțelege pentru că, pentru a mă înțelege, trebuie să fii deja pregătit. Majoritatea oamenilor trăiesc în combinații și calcule, ei nu pot să facă nimic gratuit, gândind că este o pierdere de timp, de forțe și energie. Numai adevărații copii ai Domnului știu care este adevărul; ei acceptă să fie luați peste picior, să li se critice naivitatea și chiar neîndemânarea, ei preferă să trăiască această viață reală de bucurie și fericire, mai degrabă decât să posede toate bogățiile pământului ce nu aduc nici o satisfacție interioară profundă. Făcând această alegere, preferând iubirea care aduce împlinire vieții, ei nu s-au înșelat. Puteți să mă credeți, aceste lucruri au fost verificate de mii de ori de către Inițiați. Iată de ce noi, discipolii unui Mare Maestru, trebuie să lucrăm cu iubire. Noi am primit în mod gratuit, trebuie să oferim tot la fel. Recompensa noastră este bucuria și fericirea de a vedea în jurul nostru niște chipuri surâzătoare, niște ochi strălucitori, niște inimi mărite, niște voințe pregătite să îndeplinească fapte mărețe, niște minți deschise pentru a înțelege și a studia. Spuneți-mi, unde am putea găsi o mai mare recompensă?

Simbolul ☉ ne spune că trebuie să urcăm zilnic pe piscurile munților spirituali. Când suntem foarte sus, presiunea exterioară (altfel spus, condițiile materiale) scade, în timp ce aceea a spiritului crește. Spiritul și materia au

fiecare o existență reală. Dar nu trebuie să ne lăsăm copleșiți de materie fiindcă ea există; spiritul există și el realmente, dar ca să îi simțim prezența, trebuie să ne unim cu el. Atmosfera este compusă din niște straturi de diferite naturi; în păturile joase se găsesc praful, microbii, putrefacția, dar cu cât urcăm, cu atât mai mult pătrundem în niște regiuni unde aerul este pur. Cei care au lucrat pe piscurile munților înalți povestesc că, acolo sus, ai o altă viziune a lucrurilor. Unii își uită chiar și naționalitatea, rasa; ei se simt deasupra tuturor meschinărilor ce îi separă pe oameni.

Nu trebuie însă să așteptăm să avem ocazia să urcăm pe culmi pentru a ne îmbunătății punctul de vedere asupra existenței, trebuie zilnic să ne înălțăm cu ajutorul gândului până la regiunile sublime ale ființei noastre. Fiindcă și noi, ca și atmosfera, suntem constituiți din diferite zone, din ce în ce mai pure, populate de o multitudine de creaturi. Noi ne credem mereu aceiași... Ce greșală ! Când una dintre aceste creaturi se manifestă în noi, când alta... Sunt o mulțime ! Trebuie să știm că unele dintre aceste creaturi nu pot să ne urmeze când ajungem să urcăm foarte sus, pentru că nu pot respira sau trăi deasupra unei anumite altitudini, așa cum anumiți microbi nu pot rezista peste anumite temperaturi. Cu cât urcăm, cu atât mai mult ne eliberăm, pentru că la fiecare pas făcut spre înălțimi, câteva creaturi inferioare ne părăsesc și cad din nou la nivelul lor obișnuit. Numai câteva entități se agață de noi până sus: sunt entitățile orgoliului. Toți Inițiații o știu: orgoliul este asemănător unui lichean care poate exista până la cele mai ridicate culmi.

Trebuie să ne obișnuim să ne înălțăm cu ajutorul gândului. Atunci când ne rugăm și medităm, urcăm. Putem de asemenea să ne înălțăm prin strădaniile depuse ca să ne îndreptăm. Iar dacă vă spun: „Urcați” sau ca mai înainte: „Apropiați-vă de centrul cercului”, este același lucru, deoarece imaginea vârfului au aceeași semnificație. În natură nu există nici sus, nici jos, nici dreapta, nici stânga. Aceste expresii semnifică pur și simplu niște vibrații „rapide” și niște vibrații ”lente”, niște vibrații intense, niște vibrații slabe. Înaltul, înăuntrul corespund unor vibrații rapide; lumea de jos, exteriorul corespund unor vibrații lente.

Gândurile, sentimentele, faptele pot fi de asemenea situate pe această scară de vibrații. Avariția, gelozia, senzualitatea, furia, invidia au niște vibrații lente, slabe... Veți spune că frica nu este lentă, ci rapidă. Da, în exterior, dar în interior ea paralizează gândurile și face imposibilă acțiunea. De câte ori în cursul unui incendiu nu s-au văzut oamenii precipitându-se în foc, în loc să fugă ! Creierul

lor nu mai funcționează. Din contră, gândurile și sentimentele armonioase fac acțiunea ușoară, rapidă, eficace.

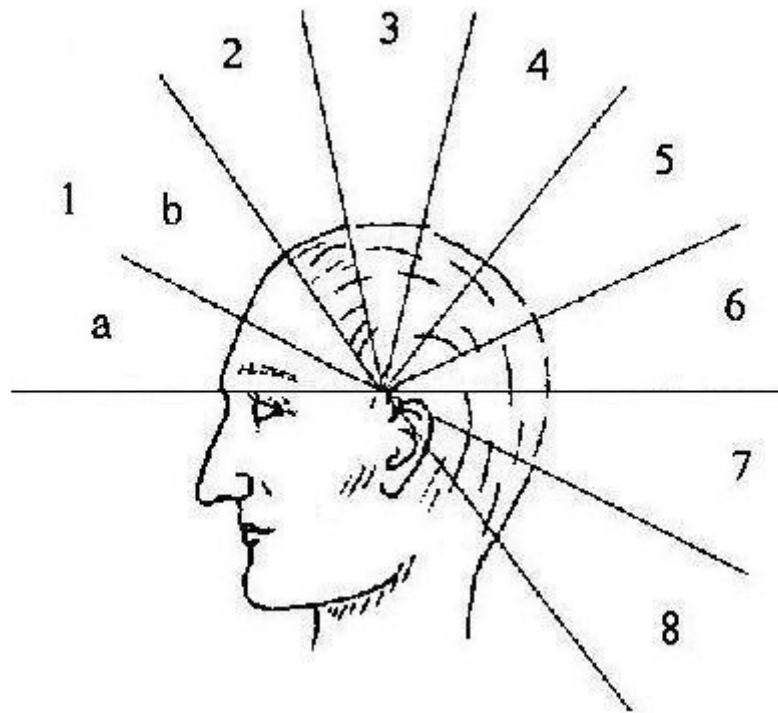
Maestrul Peter Deunov a scris o carte despre culori. În ea explică că îngerii se ocupă de culori și că tot ce se întâmplă în natură se realizează cu ajutorul culorilor care lucrează în plante, animale și oameni. Am citit multe lucrări în această carte unde se spune și că anumite versete din Biblie, când le pronunțăm, creează anumite culori în jurul nostru și că, datorită acestor culori, se pot vindeca bolnavii citind aceste versete lângă ei. Îmi aduc aminte că în Bulgaria muftii turci vindecau bolnavii citindu-le versete din Coran.

Maestrul spunea: „Voi vreți să obțineți toate secretele naturii, dar ea este vie, vă cunoaște, ea știe de câte ori ați fost nerecunoscători, și se ascunde de voi. Fiindcă natura îi distrează pe oamenii obișnuiți, îi instruește pe discipoli, dar numai în fața înțelepților își dezvăluie secretele. Fiecare lucru în natură are o formă, un conținut și un sens. Forma este pentru oamenii obișnuiți, conținutul pentru discipoli și sensul profund pentru Inițiați”.

Mulți pretind că pătrund marile mistere ale naturii, dar nu este atât de ușor. Este necesar o întreagă pregătire, iar aceasta nu se poate face decât prin exercițiul celor cinci virtuți: **bunătatea** care ne permite să ne deplasăm și, pășind pe calea Inițierii, să observăm și să întâlnim toate lucrurile frumoase create de Dumnezeu; **dreptatea** care ne dă posibilitatea de a acționa și a crea opere minunate cu mâinile noastre; **iubirea** care ne inspiră cuvintele însuflețitoare, care ne dă bucuria de a gusta tot ce este mai plăcut în natură, simțindu-ne mereu hrăniți și cu setea potolită; **înțelepciunea** care ne deschide urechile spirituale datorită cărora vom putea într-o zi să auzim armonia sferelor și să înțelegem cuvântul divin; **adevărul** care dă toate posibilitățile să ne îndreptăm, să ne orientăm, să găsim ce căutăm, să contemplăm frumusețea naturii și chipul Batrânului dintre Bătrâni, Misteriosului dintre Misterioși: Ain Sof, despre care vorbește Cabala.

Este uimitor că majoritatea oamenilor cer să pătrundă misterele celei mai mari Inițieri fără să pună nimic în practică, fără să facă nici un sacrificiu, nici un efort pentru a se stăpâni. Pentru acest motiv secretele naturii sunt pentru ei pecetluite cu șapte peceti. Să nu uitați niciodată cuvintele Maestrului Peter Deunov: „Natura îi distrează pe oamenii obișnuiți, îi învață pe discipoli, și numai în fața înțelepților își dezvăluie secretele”.

Aveam de asemenea intenția să vă dau azi câteva explicații din punct de vedere frenologic. Priviți această schemă a capului:

Conturul 1 se împarte el însuși în două părți: prima corespunde gustului pentru lucruri concrete, pentru știință, și a doua jumătate, partea de sus a frunții, corespunde interesului pentru lucruri abstracte, filozofia.

Conturul 2 corespunde iubirii pentru ceilalți, bunăvoinței, altruismului, tendințelor umanitare.

Conturul 3 corespunde iubirii pentru Dumnezeu, devoțiunii, venerației ființelor superioare. Conturul 4 indică constanța în convingeri. Dacă această parte a capului este prea dezvoltată în raport cu celelalte, aceasta indică faptul că persoana va prefera să moară decât să renunțe la ideile sale.

Conturul 5 corespunde iubirii de sine, stimei pentru propria persoană.

Conturul 6 corespunde iubirii pentru casă, pentru patrie.

Conturul 7 corespunde iubirii pentru copii, pentru familie.

Conturul 8 corespunde instinctelor.

Se spune că Paradisul era o grădină plantată cu arbori și populată cu animale de toate felurile. În această grădină, Eva a fost prima botanistă a umanității pentru că se ocupa de plante, de flori, și Adam primul zoolog, el a dat numele animalelor.

Din punct de vedere ezoteric, soarele reprezintă primul om: Adam, iar luna, prima femeie: Eva. Se spune în Facerea că Eva a ieșit dintr-o coastă de-a lui Adam, ceea ce este adevărat și din punct de vedere al simbolismului astrologic, pentru că o parte din cercul soarelui dă luna (fig. 3). Soarele este principiul masculin, și luna principiul feminin. Unirea acestor două principii l-a dat pe Mercur, (fig.4) copilul soarelui și al lunii. Dar Mercur nu este primul copil al lui

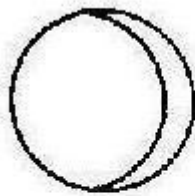

Fig. 3

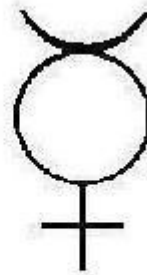

Fig. 4

Adam și al Evei; înaintea lui au fost Cain (Marte) și Abel (Venus). Soarele și luna sunt cele două principii masculin și feminin care se unesc pentru a da naștere la patru elemente. Pentru alchimiști, unirea soarelui cu luna este simbolizată prin semnul lui Mercur. Acest semn ☿ conține și reprezintă cele patru elemente: două elemente masculine și două elemente feminine. Luna ☾ reprezintă apa; soarele ☼, focul; + este semnul unirii, pământul; iar Mercur însuși ☿ reprezintă aerul.

Se mai poate da încă o interpretare a acestui simbol al soarelui. Imaginați-vă o portocală: coaja portocalei este înțelepciunea, ceea ce mâncăm este iubirea, iar sâmburii pe care îi plantăm după aceea sunt adevărul (a se vedea conferința despre suflet, Opere Complete, vol.8).

Străduiți-vă să trăiți zilnic în iubire, fiindcă ea vă va permite să vă înălțați până la vârf. Iubirea voastră vă va determina destinul, pentru că veți atrage mai

devreme sau mai târziu tot ceea ce iubiți. Spuneți că ați iubit multe lucruri până acum și că nu au venit la voi... Dar vor veni ! Ceea ce posedați acum, este ceea ce ați iubit altădată, în încarnările voastre anterioare. Dacă iubirea voastră se îndreaptă spre lumea spirituală, cu atât mai bine, pentru că acolo unde este iubirea voastră, veți fi și voi într-o zi. Atunci, atenție la iubirile ce vă pot duce în infern. Da, să nu uitați niciodată aceasta: destinul vostru depinde de iubirea voastră.

Încheind acum această mică prezentare, vă doresc din toată inima să aprofundați cele câteva adevăruri pe care vi le-am expus cât mai simplu. Am făcut-o sub această formă pentru a nu fi înșelați de aparențe, dorindu-vă ca, dincolo de îmbrăcămintea simplă a cuvintelor, să găsiți soluții la problemele voastre, în loc să vă risipiți în detaliile vieții. Doresc să urcați mai des, cât mai des posibil, pe acest munte sacru, muntele solar, de unde veți avea posibilitatea să îmbrăcați un orizont foarte vast. Uniți prin legăturile iubirii spirituale, vom face toți împreună o experiență și veți simți că viața voastră se transformă zi de zi.

Fie ca râul de apă vie să ude arborii și florile grădinii voastre interioare !

Un minut de meditație.